



בש"פ 5188/21 - אביב אוקנינה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5188/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: אביב אוקנינה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) במ"ת 958-03-21 מיום 14.7.2021

תאריך הישיבה: כ"ג באב התשפ"א (1.8.2021)

בשם העורר: עו"ד עמית ויצמן

בשם המשיבה: עו"ד יוסף קנפו

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה), בבקשה שניה לעיון חוזר, שבמסגרתה מתבקש עיון מחדש בהחלטה על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. לעורר מיוחסים גידול והפקת סם מסוכן מסוג קנבוס בצוותא חדא עם אחר (להלן: הנאשם האחר) וכן החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס. העורר טען כי השינוי בנסיבות שהצדיק הגשת הבקשה לעיון מחדש יסודו בכך שהנאשם האחר הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני, הגם שחלקו במיוחס לשניים בכתב האישום דומיננטי יותר, בין היתר מאחר שהוא שכר את הבית שבו גודל הסם.



2. בהחלטתו מיום 14.7.2021 קבע בית המשפט המחוזי כי לא קיימות נסיבות חדשות, וכי השוני בין המבקש לבין השותף הוא שוני רלוונטי שנבחן כבר בגדרי הבקשה הקודמת לעיון מחדש, שנדחתה (ראו החלטת בית המשפט המחוזי מיום 27.4.2021; העורר חזר בו מערר שהוגש על החלטה זו, ראו: בש"פ 3815/21 אוקנינה נ' מדינת ישראל (להלן: בש"פ 3815/21)). לפיכך דחה בית המשפט את הבקשה.

לכך מכוון הערר שלפניי.

3. בא כוח העורר טוען כי חלקו של העורר בפרשה משני, וכי יש מקום - חרף עברו הפלילי - להורות על בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר. המדינה מצדה מבקשת להשאיר את ההחלטה על כנה, ומדגישה כי השוני בין שני הנאשמים כבר נבחן על ידי בית משפט זה בהליך הקודם (בש"פ 3815/21).

4. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי עילה להתערבותי. ראשית אציין כי בהכרעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, שאין עליה עוררין, נדחו השגות הסניגור "בדבר חלקו השולי יחסית" של העורר בפרשה (ראו החלטת בית המשפט המחוזי מיום 25.3.2021, סעיף 7). שנית, מקובלת עליי קביעת בית המשפט המחוזי כי קיים שוני רלוונטי בין שני הנאשמים. הנאשם האחר נעדר עבר פלילי, בעוד שלעורר עבר פלילי קודם שכולל גם הרשעות קודמות בעבירות סמים, אלימות, הפרת הוראה חוקית, תקיפות שוטרים והטרדת עד בגין ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא.

5. הרשעתו האחרונה של העורר הייתה בפרשה דומה במאפייניה לפרשה הנוכחית - דבר גידול שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במבנה בבאר שבע. ביום 1.7.2019 נגזרו על העורר בגין הרשעה זו 13 חודשי מאסר בפועל וכן 10 חודשי מאסר על תנאי (אשר עדיין תלוי ועומד). פרק זמן לא ארוך לאחר שחרורו ממאסר עבר העורר לפי המיוחס את העברות המיוחסות לו (בכך גם שונה עניינו של העורר מבש"פ 3520/21 מדינת ישראל נ' פלח (23.5.2021), אליו הפנה בא כוחו, וראו את האמור בפסקה 17 סיפה להחלטה שם). השוני הרלוונטי בין הנאשמים ברור אפוא על פני הדברים, ועלה אף בהערות בית המשפט בהליך הקודם בעניינו. בנסיבות אלו, לא מצאתי כאמור עילה להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ג באב התשפ"א (1.8.2021).

ש ו פ ט